بحدث وقال الحلوانی لا ذکر للنعاس مضطجعا والظاهر انه لیس
بحدث لانه نوم قلیل وقال الدقاق ان کان لا یفهم عامة ما قیل
عنده کان حدثا وان کان یشتبه علیه حرف او حرفین فلا وان
نام فی الصلوة قائما او راکعا او قاعدا او ساجدا فلا وضوء علیه
لقوله علیه السلام لا یجب الوضوء علی من نام جالسا او قائما او ساجدا حتی
یضع جنبه فانه اذا اضطجع استرخت مفاصله وان کان الرجل خارج
الصلوة فنام علی هیئة الساجد ففیه اختلاف بین المشایخ
قال ابن شجاع انما لا یکون حدثا فی هذه الاحوال فی الصلوة اما
خارج الصلوة فیکون حدثا والیه مال المصنف حتی قال فظاهر المذهب
انه یکون حدثا وهو المروی عن شمس الائمة الحلوانی وقال فی الخلاصة
فی ظاهر المذهب لا فرق بین الصلوة وخارج الصلوة وفی الهدایة
انه صحیح عدم الفرق والمعتمد انه ان نام علی الهیئة المسنونة فی السجود
رافعا بطنه عن فخذیه مجافیا مرفقیه عن جنبیه لا یکون حدثا والا
فهو حدث لوجود نهایة استرخاء المفاصل سواء فی الصلوة او
خارجها وتمام تحقیقه فی الشرح وان نام قاعدا متربعا او غیر

استرخاء

متربع من هیئات القعود او واضعا الیتیه علی عقبیه حال
کونه مستویا فی الحالتین او واضعا بطنه علی فخذیه لا ینقض
وضوءه ذکره محمد فی صلوة الاثر وفی الذخیرة لو نام قاعدا
او وضع الیتیه علی عقبیه وصار شبه المنکب علی وجهه قال
ابو یوسف علیه الوضوء کذا فی المبسوط انتهی وهذا هو
الاصح لانه اذا انکب علی وجهه وجعل بطنه علی فخذیه ارتفع جانب
الخلف من المقعدة وزال التمکن واما لو جعل الیتیه علی عقبیه
ولم یضع بطنه علی فخذیه فعدم النقض ظاهر وهذه الصورة
هی المذکورة فی فتاوی قاضیخان بخلاف صورة ولو نام
محتبیا بان جلس علی الیتیه ونصب رکبتیه وشد ساقیه الی نفسه
بشیء یحیط من ظهره علیهما لا وضوء علیه لشدة تمکن المقعدة
وعدم تمام الاسترخاء وکذا الوضع فی هذه الحالة راسه علی رکبتیه
لا قلنا وفی الخلاصة فان نام مرتبعا لا ینقض الوضوء وکذا لو نام
متورکا وهو ان یخرج قدمیه من جانب ویلصق الیتیه بالارض
وان سقط النایم نوما غیر ناقض ینظر ان انتبه بعد ما سقط